

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 185 (XXIX) — Nr. 412

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 31 mai 2017

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
127.	— Lege pentru instituirea Zilei naționale de cinstire a martirilor din temnițele comuniste.....	2	536. — Ordin al directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară privind modificarea și completarea Specificațiilor tehnice de realizare a lucrărilor sistematice de cadastru pe sectoare cadastrale în vederea înscrierii imobilelor în cartea funciară, finanțate de Agenția Națională de Cadastru și Publicitate Imobiliară, aprobate prin Ordinul directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară nr. 979/2016.....
510.	— Decret privind promulgarea Legii pentru instituirea Zilei naționale de cinstire a martirilor din temnițele comuniste	2	
★			
528.	— Decret privind eliberarea din funcție a unui judecător	3	
529.	— Decret privind eliberarea din funcție a unui judecător	3	
530.	— Decret privind eliberarea din funcție a unui judecător	3	
532.	— Decret privind conferirea Ordinului Național <i>Steaua României</i> în grad de Comandor	4	
ACTE ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR		ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN DÔMENIUL ENERGIEI	
48.	— Hotărâre privind modificarea anexei la Hotărârea Camerei Deputaților nr. 125/2016 pentru aprobarea componenței nominale a comisiilor permanente ale Camerei Deputaților	4	39. — Ordin pentru modificarea și completarea Metodologiei de stabilire și ajustare a prețurilor pentru energia electrică și termică produsă și livrată din centrale de cogenerare ce beneficiază de schema de sprijin, respectiv a bonusului pentru cogenerarea de înaltă eficiență aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 15/2015
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
381.	— Hotărâre privind aprobarea plății cotizației anuale de participare a României în calitate de membru afiliat la Asociația Internațională a Securității Sociale (ISSA) pentru anul 2017	5	
		ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
		Decizia nr. 12 din 25 aprilie 2017 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală)	

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE****pentru instituirea Zilei naționale de cinstire
a martirilor din temnițele comuniste**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. 1. — Se instituie ziua de 14 mai Ziua națională de cinstire a martirilor din temnițele comuniste.

Art. 2. — Sărbătorirea anuală a zilei prevăzute la art. 1 poate fi marcată de autoritățile administrației publice centrale și locale, precum și de instituțiile publice de cultură din țară prin organizarea de comemorări oficiale, depuneri de coroane și alte manifestări menite să cinstească memoria acestor martiri, în limita alocațiilor bugetare aprobate.

Art. 3. — În ziua de 14 mai, Societatea Română de Televiziune, Societatea Română de Radiodifuziune și Agenția Națională de Presă AGERPRES vor difuza, cu prioritate, emisiuni și materiale informative despre evenimentele petrecute în perioada prigoanei comuniste, în ziua de 14 mai 1948.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI
DEPUTAȚILOR,
PETRU-GABRIEL VLASE

PREȘEDINTELE SENATULUI
**CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON
POPESCU-TĂRICEANU**

București, 30 mai 2017.
Nr. 127.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET****privind promulgarea Legii pentru instituirea Zilei naționale
de cinstire a martirilor din temnițele comuniste**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru instituirea Zilei naționale de cinstire a martirilor din temnițele comuniste și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 30 mai 2017.
Nr. 510.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 615/2017,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — La data de 1 iunie 2017, doamna Veronica Iacob, judecător la Judecătoria Roman, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 31 mai 2017.
Nr. 528.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 609/2017,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — La data de 1 iunie 2017, doamna Aurora Paraschiv, judecător la Tribunalul București, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 31 mai 2017.
Nr. 529.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 614/2017,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — La data de 1 iunie 2017, doamna Octavia-Marcela Dincă, judecător la Judecătoria Sectorului 1 București, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 31 mai 2017.
Nr. 530.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

privind conferirea Ordinului Național *Steaua României* în grad de Comandor

În temeiul prevederilor art. 94 lit. a) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale art. 4 alin. (3), ale art. 6 lit. A din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, republicată, precum și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 11/1998 pentru reinstituirea Ordinului Național *Steaua României*, republicată, cu modificările ulterioare, cu prilejul aniversării a 20 de ani de Parteneriat Strategic între România și Statele Unite ale Americii, în semn de înaltă apreciere pentru implicarea personală avută în direcția excelenței cooperări bilaterale în plan politic, militar și economic,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se conferă Ordinul Național *Steaua României* în grad de *Comandor*:

— domnului Orrin Hatch, președinte *pro-tempore* al Senatului;
— domnului Ben Cardin, ranking member al Comitetului pentru Relații Externe din Senat;

— domnului Ron Johnson, președinte al Subcomitetului pentru Europa și cooperare în domeniul securității regionale și președinte al Comitetului pentru securitate internă și afaceri guvernamentale din Senat;

— domnului Marco Rubio, președinte al Subcomitetului pentru emisfera vestică, crime transnaționale, securitate civilă,

democrație, drepturile omului și problematica globală a femeilor din Senat;

— domnului Devin Nunes, președinte al Comitetului pentru informații din Camera Reprezentanților;

— domnului Mike Rogers, președinte al Subcomitetului pentru forțe strategice din Camera Reprezentanților;

— doamnei Jackie Walorski, membru în Grupul de prietenie pentru România din Camera Reprezentanților;

— domnului Robert Aderholt, membru în Grupul de prietenie pentru România din Camera Reprezentanților.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU
SORIN MIHAI GRINDEANU

București, 31 mai 2017.
Nr. 532.

ACTE ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR

HOTĂRÂRE

**privind modificarea anexei
la Hotărârea Camerei Deputaților nr. 125/2016
pentru aprobarea componenței nominale
a comisiilor permanente ale Camerei Deputaților**

În temeiul prevederilor art. 41 alin. (4) și art. 43 din Regulamentul Camerei Deputaților, republicat, cu modificările și completările ulterioare,

Camera Deputaților adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Anexa la Hotărârea Camerei Deputaților nr. 125/2016 privind aprobarea componenței nominale a comisiilor permanente ale Camerei Deputaților, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.045 din 23 decembrie 2016, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

— domnul deputat Vlad Sergiu Cosmin, aparținând Grupului parlamentar al USR, trece de la Comisia pentru industrii și servicii la Comisia pentru drepturile omului, culte și problemele minorităților naționale, în calitate de membru.

Această hotărâre a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 30 mai 2017, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
PETRU-GABRIEL VLASE

București, 30 mai 2017.
Nr. 48.

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea plății cotizației anuale de participare a României în calitate de membru afiliat la Asociația Internațională a Securității Sociale (ISSA) pentru anul 2017

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. I alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 4/2016 privind aprobarea plății cotizației anuale de participare a României în calitate de membru afiliat la Asociația Internațională a Securității Sociale (ISSA) și completarea anexei nr. 1 la Ordonanța Guvernului nr. 41/1994 privind autorizarea plății cotizațiilor la organizațiile internaționale interguvernamentale la care România este parte, aprobată prin Legea nr. 127/2016,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă plata cotizației anuale de participare a României în calitate de membru afiliat la Asociația Internațională a Securității Sociale (ISSA), pentru anul 2017, reprezentând echivalentul în lei al sumei de 38.250 franci elvețieni/an.

PRIM-MINISTRU
SORIN MIHAI GRINDEANU

Contrasemnează:

Ministrul muncii și justiției sociale,

Lia-Olguța Vasilescu

p. Ministrul afacerilor externe,

Alexandru Victor Micula,

secretar de stat

p. Ministrul delegat pentru afaceri europene,

Bogdan Mănoiu,

secretar de stat

Ministrul finanțelor publice,

Viorel Ștefan

București, 31 mai 2017.
Nr. 381.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AGENȚIA NAȚIONALĂ DE CADASTRU ȘI PUBLICITATE IMOBILIARĂ

ORDIN

privind modificarea și completarea Specificațiilor tehnice de realizare a lucrărilor sistematice de cadastru pe sectoare cadastrale în vederea înscrierii imobilelor în cartea funciară, finanțate de Agenția Națională de Cadastru și Publicitate Imobiliară, aprobate prin Ordinul directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară nr. 979/2016

Având în vedere prevederile art. 11 alin. (2) coroborate cu cele ale art. 9 alin. (34¹) și (34²) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 3 alin. (13) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 15 alin. (3) din Regulamentul de organizare și funcționare a Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.288/2012, cu modificările și completările ulterioare,

directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară emite prezentul ordin.

Art. I. — Specificațiile tehnice de realizare a lucrărilor sistematice de cadastru pe sectoare cadastrale în vederea înscrierii imobilelor în cartea funciară, finanțate de Agenția Națională de Cadastru și Publicitate Imobiliară, aprobate prin Ordinul directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară nr. 979/2016, publicat în Monitorul Oficial

al României, Partea I, nr. 636 și 636 bis din 18 august 2016, se modifică și se completează conform anexei*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară,
Radu Codruț Ștefănescu

București, 24 mai 2017.
Nr. 536.

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 412 bis care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

ORDIN

pentru modificarea și completarea Metodologiei de stabilire și ajustare a prețurilor pentru energia electrică și termică produsă și livrată din centrale de cogenerare ce beneficiază de schema de sprijin, respectiv a bonusului pentru cogenerarea de înaltă eficiență aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 15/2015

Având în vedere prevederile art. 76 alin. (3), art. 79 alin. (7) lit. b) și art. 177 alin. (3³) din Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 6 lit. d) și e), art. 10 alin. (3), art. 21 alin. (1) și alin. (2) și art. 22 din Hotărârea Guvernului nr. 1.215/2009 privind stabilirea criteriilor și a condițiilor necesare implementării schemei de sprijin pentru promovarea cogenerării de înaltă eficiență pe baza cererii de energie termică utilă, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul dispozițiilor art. 5 alin. (1) lit. b) și ale art. 9 alin. (1) lit. x) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2007 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 160/2012,

președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei emite următorul ordin:

Art. I. — Metodologia de stabilire și ajustare a prețurilor pentru energia electrică și termică produsă și livrată din centrale de cogenerare ce beneficiază de schema de sprijin, respectiv a bonusului pentru cogenerarea de înaltă eficiență, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în

Domeniul Energiei nr. 15/2015, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 267 din 21 aprilie 2015, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și completează după cum urmează:

1. La articolul 3, după abrevierea PZU se introduce o nouă abreviere, abrevierea PI, cu următorul cuprins:

„PI	Piață intrazilnică de energie electrică”

2. La articolul 4 alineatul (2), definiția „producător nou” se abrogă.

3. La articolul 7, litera f) se modifică și va avea următorul cuprins:

„f) anul de aplicare a schemei de sprijin, n (-);”

4. La articolul 12, după alineatul (2¹) se introduce un nou alineat, alineatul (2²), cu următorul cuprins:

„(2²) Începând cu trimestrul IV al anului 2017, în considerarea prevederilor art. 7 din Hotărârea Guvernului nr. 1.215/2009, cu modificările și completările ulterioare, valorile $(I_{index}^{Pcomb})^n$ se publică și se aplică pe perioada (anul «n» anul de aplicare a schemei ÷ anul 2023).”

5. La articolul 12, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Costurile cu combustibilul includ, după caz, și costurile cu transportul/distribuția/furnizarea acestuia, precum și cele cu rezervare capacitate. În cazul combustibilului gazos nu se includ costurile cu accizele și dezechilibrele.”

6. La articolul 21, litera j) se modifică și va avea următorul cuprins:

„j) anul de aplicare a schemei de sprijin, n (-);”

10. La articolul 44, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alineatul (3¹), cu următorul cuprins:

„(3¹) Prin derogare de la prevederile alin. (3), pentru capacitățile de cogenerare care au fost puse în funcțiune după 31.12.2016, formula prevăzută la alin. (1) este:

$$P_{ref}^{q,n} = 1,087 \times p_{comb}^n + 0,220 \times p_{CO_2}^n + 4,269 \times [1 + (I_{inf\ latie})/100] + 23,974 \times [1 + (I_{inflatie})/100]$$

(lei/MWh)

și se aplică începând cu trimestrul IV al anului 2017.”

7. La articolul 30, după alineatul (2¹) se introduce un nou alineat, alineatul (2²), cu următorul cuprins:

„(2²) Începând cu trimestrul IV al anului 2017, în considerarea prevederilor art. 7 din Hotărârea Guvernului nr. 1.215/2009, cu modificările și completările ulterioare, valorile $(I_{index}^{Pcomb})^n$ se publică și se aplică pe perioada (anul «n» anul de aplicare a schemei ÷ anul 2023).”

8. La articolul 30, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Costurile cu combustibilul includ, după caz, și costurile cu transportul/distribuția/furnizarea acestuia, precum și cele cu rezervare capacitate. În cazul combustibilului gazos nu se includ costurile cu accizele și dezechilibrele.”

9. La articolul 39, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alineatul (4), cu următorul cuprins:

„(4) Începând cu trimestrul IV al anului 2017, în considerarea prevederilor art. 7 din Hotărârea Guvernului nr. 1.215/2009, cu modificările și completările ulterioare, valorile $(I_{index}^{PZU,PI})^n$ se publică și se aplică pe perioada (anul «n» anul de aplicare a schemei ÷ anul 2023).”

11. La articolul 44, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alineatul (5), cu următorul cuprins:

„(5) Prin derogare de la prevederile alin. (4), pentru capacitățile de cogenerare care au fost puse în funcțiune după 31.12.2016, formula prevăzută la alin. (1) este:

$$P_{ref}^{q,n} = 1,087 \times \{ p_{comb}^n + 0,220 \times p_{CO_2}^n + 4,269 \times [1 + (I_{inf\ latie})/100] \} + 23,112 \times [1 + (I_{inflatie})/100]$$

(lei/MWh)

și se aplică începând cu trimestrul IV al anului 2017.”

12. Articolul 46 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 46. — (1) Anual, până la data de 31 octombrie, ANRE analizează evoluția prețului mediu anual al combustibilului, a prețului mediu anual al certificatului de CO₂ și a prețului mediu anual de tranzacționare a energiei electrice pe PZU și PI față de valorile luate în calcul la aprobarea valorilor bonusurilor de referință și a prețului de referință al energiei termice, respectiv a coeficientului de variație a inflației, conform dispozițiilor art. 25 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 1.215/2009, cu modificările și completările ulterioare.

(2) În cazul în care, în urma analizei menționate la alin. (1), se constată modificarea valorilor aprobate ale bonusurilor de referință, ale prețului de referință pentru energia electrică și ale prețurilor de referință pentru energia termică cu mai mult de ± 2,5%, conform dispozițiilor art. 25 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 1.215/2009, cu modificările și completările ulterioare, ANRE aprobă prin ordin al președintelui, până la data de 1 noiembrie, aceste valori ajustate ale prețului de referință al energiei electrice, ale prețurilor de referință ale energiei termice corespunzătoare celor 3 tipuri de combustibil și ale bonusurilor de referință pentru energia electrică, pentru toată perioada de aplicare a schemei de sprijin.

(3) Prețul mediu anual de tranzacționare a energiei electrice pe PZU și PI luat în considerare la analiza precizată la alin. (1) este cel determinat ca medie ponderată a prețurilor medii ponderate lunare publicate în rapoartele de piață lunare pe pagina web a Societății Operatorul Pieței de Energie Electrică și de Gaze Naturale — «Opcom» — S.A. pe o perioadă de 12 luni cuprinsă între data de 1 iulie a anului precedent și data de 30 iunie a anului curent.

(4) În cazul în care, pe perioada de 12 luni cuprinsă între data de 1 iulie a anului precedent și data de 30 iunie a anului curent, au intervenit condiții de forță majoră sau modificări legislative care au influențat semnificativ prețul de tranzacționare al gazelor naturale sau al energiei electrice pe PZU și PI, ANRE poate lua în considerare la analiza prevăzută la alin. (1) altă perioadă relevantă din anul precedent sau din anul curent.

(5) Prețul mediu anual al combustibilului luat în considerare la analiza precizată la alin. (1) este cel realizat pe o perioadă de 12 luni cuprinsă între data de 1 iulie a anului precedent și data de 30 iunie a anului curent și se determină de către ANRE pe baza prețurilor medii de achiziție a combustibililor solizi raportate de toți producătorii de energie electrică și termică în cogenerare care accesează schema de sprijin și pe baza valorilor minime dintre prețurile medii rezultate din monitorizarea pieței de gaze și cele raportate de producători, pentru aceeași perioadă, în cazul combustibilului gazos asigurat din rețeaua de transport și din rețeaua de distribuție, cuprinzând, după caz, costurile prevăzute la art. 12 alin. (3).

(6) În trimestrul IV al anului 2017 prețul mediu al combustibilului luat în considerare la analiza precizată la alin. (1), în cazul combustibilului solid, este cel realizat pe o perioadă de 12 luni cuprinsă între data de 1 iulie a anului precedent și data de 30 iunie a anului curent și se determină de către ANRE pe baza prețurilor medii de achiziție a combustibililor solizi raportate de toți producătorii de energie electrică și termică în cogenerare care accesează schema de sprijin, iar în cazul

combustibilului gazos asigurat din rețeaua de transport și din rețeaua de distribuție sunt valorile minime dintre prețurile medii rezultate din monitorizarea de către ANRE a pieței de gaze și cele raportate de producători pentru trimestrul II al anului 2017, cuprinzând, după caz, costurile prevăzute la art. 12 alin. (3).

(7) În cazul în care valoarea minimă sau cea maximă dintre prețurile de achiziție raportate de producători prezintă o variație mai mare de 50% față de prețul mediu anual al combustibilului determinat în conformitate cu prevederile alin. (5) și (6), aceste valori nu sunt luate în considerare în calcul.

(8) Prețul mediu anual al certificatului de CO₂ luat în considerare la analiza precizată la alin. (1) este cel realizat pe o perioadă de 12 luni cuprinsă între data de 1 iulie a anului precedent și data de 30 iunie a anului curent și se determină de către ANRE pe baza prețurilor medii de achiziție a certificatelor de CO₂ raportate de toți producătorii de energie electrică și termică în cogenerare care accesează schema de sprijin.

(9) Coeficientul de variație a inflației considerat la momentul recalculării bonusului de referință este cel înregistrat în perioada cuprinsă între datele de 1 iulie a anului precedent și 30 iunie a anului curent.”

13. Articolul 55 se modifică și va avea următorul conținut:

„Art. 55. — În cazul producătorilor de energie electrică și termică în cogenerare care au înlocuit, pe același amplasament, capacități de cogenerare existente care au beneficiat de bonus pentru energia electrică cu capacități de cogenerare de înaltă eficiență, ulterior datei de 31 decembrie 2016, în limita capacității electrice instalate înscrise la data de 31 decembrie 2016 în lista prevăzută la art. 9 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 1.215/2009, cu modificările și completările ulterioare, ANRE aprobă prețurile reglementate pentru energia termică, respectiv bonusul, în termen de două luni de la data transmiterii solicitării, în continuarea anului de schemă de sprijin valabil pentru capacitățile înlocuite, cu menținerea lor până la sfârșitul anului calendaristic respectiv.”

14. În cuprinsul metodologiei următoarele sintagme se înlocuiesc după cum urmează:

a) sintagma „ $i_{index}^{PPZU,n}$ ” cu sintagma „ $i_{index}^{PPZU,PI,n}$ ”;

b) sintagma „ P_{PZU} ” cu sintagma „ P_{PZU+PI} ”.

Art. II. — (1) În trimestrul II al anului 2017, ca urmare a liberalizării pieței gazelor naturale, ANRE reanalizează bonusurile de referință și prețurile de referință pentru energia termică pentru funcționarea cu combustibilul gazos, aprobate prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 78/2016 privind aprobarea valorilor bonusurilor de referință pentru energia electrică produsă în cogenerare de înaltă eficiență și ale prețurilor de referință pentru energia termică produsă în cogenerare, aplicabile în anul 2017, în baza prevederilor prezentei metodologii, luând în considerare următoarele:

a) prețurile medii ale gazelor naturale asigurate din rețeaua de transport și din rețeaua de distribuție, estimate de ANRE pe baza analizelor de piață pentru aprilie 2017, cu considerarea unui procent mediu de asigurare a gazelor naturale din înmagazinare raportat de producători pentru semestrul II al anului 2016;

b) prețul mediu al certificatului de CO₂, cantitățile de energie termică estimate a fi produse și livrate din centralele care accesează schema de sprijin de tip bonus, raportate de producători și care au fost luate în considerare la emiterea Ordinului președintelui ANRE nr. 78/2016;

c) coeficientul de indexare a prețului combustibilului și cel al prețului de vânzare a energiei electrice și coeficientul de variație a inflației, precum și prețul mediu de tranzacționare a energiei electrice pe PZU, date luate în considerare la emiterea Ordinului președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 78/2016.

(2) În cazul în care, în urma analizei menționate la alin. (1), se constată modificarea valorilor aprobate prețurilor de referință pentru energia termică cu mai mult de $\pm 2,5\%$, conform dispozițiilor art. 25 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 1.215/2009, cu modificările ulterioare, ANRE aprobă prin ordin al președintelui, până la data de 15 iunie 2017, aceste valori ajustate ale prețurilor de referință ale energiei termice corespunzătoare combustibilului gazos.

$$P_{med,reglementat}^{trim.II} = \frac{P_{casnic} \times ET^{trim.II}_{casnic} + P_{noncasnic} \times ET^{trim.II}_{noncasnic}}{ET^{trim.II}} \quad (\text{lei/MWh}),$$

unde:

P_{casnic} , $P_{noncasnic}$ — prețurile reglementate pentru energia termică pentru populație, respectiv consumatori noncasnici în vigoare în anul 2017 (lei/MWh);

$ET^{trim.II}$ — cantitatea de energie termică estimată a fi produsă și livrată în trimestrul II al anului 2017, determinată la nivelul realizărilor din trimestrul II al anului 2016 sau din ultima perioadă similară, în cazul în care nu s-a funcționat în trimestrul II al anului 2016, comunicate de producători conform solicitării ANRE; din estimarea cantității de energie termică produse și livrate în trimestrul II al anului 2017, pentru luna aprilie 2017 se consideră

$$A_{trim.II} = \frac{(P_{reglementat}^{trim.III+IV} - P_{med,reglementat}^{trim.II}) \times ET^{trim.II}}{ET^{trim.III+IVestimare}} \quad (\text{lei/MWh})$$

$ET^{trim.III+IVestimare}$ — cantitatea de energie termică determinată pe baza cantității de energie termice prognozate de producători a fi produsă și livrată în anul 2017, a cantității de energie termică produse și livrate în trimestrul I al anului 2017 și a cantității de energie termică prognozate a fi produsă și livrată în trimestrul II al anului 2017;

c) actualizarea se aplică doar producătorilor care raportează livrări de energie termică în trimestrul II al anului 2017;

d) prețul reglementat aplicabil în perioada iulie — decembrie 2017 este suma dintre prețul reglementat, determinat conform alin. (3), și actualizarea determinată conform lit. b);

e) prețurile energiei termice care se vor lua în considerare exclusiv la analiza costurilor și veniturilor aferente activității de producere a energiei electrice și termice în cogenerare de înaltă eficiență din anul 2017 vor fi:

— pentru trimestrele I și II ale anului 2017 — cele aprobate prin decizie ANRE pentru anul 2017, emisă în trimestrul IV al anului 2016;

(3) Prețul reglementat, $P_{reglementat}^{trim.III+IV}$ (lei/MWh), pentru energia termică produsă și livrată dintr-o centrală de cogenerare care beneficiază de schema de sprijin se stabilește, pentru trimestrele III și IV ale anului 2017, în conformitate cu prevederile art. 49 din Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 15/2015, cu modificările și completările ulterioare, cu păstrarea nivelului costului unitar aferent energiei electrice consumate pentru pompele din rețeaua de termoficare și al costului unitar al rețelei termice de transport așa cum au fost considerate la emiterea deciziilor pentru anul 2017 și va fi valabil până la 31.12.2017.

(4) La analiza menționată la alin. (1) se va determina și actualizarea prețului energiei termice aferentă trimestrului II al anului 2017, după cum urmează:

a) se determină prețul mediu reglementat, $P_{med,reglem}^{trim.II}$, pentru energia termică produsă și livrată din centrale în trimestrul II al anului 2017, astfel:

doar cantitățile de energie termică pentru producerea cărora au fost achiziționate gaze naturale la preț liberalizat (MWh);

$ET^{trim.II}_{casnic}$, $ET^{trim.II}_{noncasnic}$ — cantitățile de energie termică estimate a fi livrate din centralele de cogenerare în trimestrul II al anului 2017 consumatorilor casnici, respectiv noncasnici, determinate la nivelul realizărilor din trimestrul II al anului 2016, comunicate de producători conform solicitării ANRE; din estimarea cantităților de energie termică produse și livrate în trimestrul II al anului 2017, pentru luna aprilie 2017 se consideră doar cantitățile de energie termică pentru producerea cărora au fost achiziționate gaze naturale la preț liberalizat (MWh);

b) se determină actualizarea, $A_{trim.II}$, după cum urmează:

— pentru trimestrele III și IV ale anului 2017:

cele determinate conform prevederilor alin. (1) și (2), pentru producătorii pentru care nu se determină actualizare, conform prevederilor lit. b);

cele determinate conform prevederilor alin. (1) și (2), la care se adăugă o actualizare determinată ca medie ponderată a actualizărilor aprobate pentru producători, pe tip de combustibil.

(5) Valoarea bonusului acordat fiecărui producător, cu funcționare pe gaze naturale din rețeaua de transport sau din rețeaua de distribuție și care livrează energie termică în SACET, pentru perioada iulie—decembrie 2017 se aprobă la nivelul valorii bonusului de referință determinat pentru aceeași perioadă. Regularizarea veniturilor se realizează la analiza de supracompensare pentru perioada de evaluare a supracompensării 1 ianuarie 2017—31 decembrie 2017."

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei,
Niculae Havriț

București, 29 mai 2017.
Nr. 39.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT ÎN MATERIE PENALĂ

DECIZIA Nr. 12

din 25 aprilie 2017

Dosar nr. 389/1/2017

Completul compus din:

Mirela Sorina Popescu

— președintele Secției penale a Înaltei Curți de Casație și Justiție, președintele completului

Simona Elena Cîrnaru

— judecător la Secția penală

Anca Mădălina Alexandrescu

— judecător la Secția penală

Marius Dan Foițoș

— judecător la Secția penală

Ioana Alina Ilie

— judecător la Secția penală

Săndel Lucian Macavei

— judecător la Secția penală

Valentin Horia Șelaru

— judecător la Secția penală

Leontina Șerban

— judecător la Secția penală

Ionuț Mihai Matei

— judecător la Secția penală

S-a luat în examinare sesizarea formulată de Tribunalul Ialomița prin Încheierea de ședință din data de 18 ianuarie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 4.953/312/2016, prin care se solicită pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept:

„Dacă în aplicarea dispozițiilor art. 585 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală, în cazul pluralității de infracțiuni constând într-o infracțiune pentru care, potrivit Codului penal anterior, a fost aplicată prin hotărâre definitivă o pedeapsă cu suspendare sub supraveghere a executării pedepsei, conform art. 86¹ din Codul penal anterior, și, respectiv, o infracțiune pentru care, potrivit noului Cod penal, a fost aplicată prin hotărâre definitivă o pedeapsă cu suspendare sub supraveghere a executării pedepsei conform art. 91 din Codul penal, stabilirea și executarea pedepsei rezultante în urma anulării suspendării sub supraveghere se realizează potrivit art. 16 alin. (1) din Legea nr. 187/2012 raportat la art. 86⁵ alin. 1 din Codul penal anterior sau conform art. 97 din Codul penal raportat la art. 583 din Codul de procedură penală, cu consecința modificării modalității de executare a pedepsei pentru prima dată în cursul executării.”

Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală este legal constituit, conform dispozițiilor art. 476 alin. (6) din Codul de procedură penală și ale art. 27⁴ alin. (3) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Ședința a fost prezidată de către președintele Secției penale a Înaltei Curți de Casație și Justiție, doamna judecător Mirela Sorina Popescu.

La ședința de judecată a participat doamna Elena Larisa Pavel, magistrat-asistent în cadrul Secției penale, desemnat în conformitate cu dispozițiile art. 27⁶ din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a fost reprezentat de doamna procuror Marinela Mincă, procuror în cadrul Secției judiciare.

Magistratul-asistent a prezentat referatul cauzei, învederând obiectul Dosarului nr. 389/1/2017, aflat pe rolul Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală.

A menționat că la dosar au fost transmise puncte de vedere asupra problemei de drept în discuție de către curțile de apel: Bacău, Brașov, București, Cluj, Galați, Oradea, precum și unele instanțe arondate acestora, iar răspunsurile curților de apel Alba Iulia, Constanța, Craiova, Ploiești, Suceava cuprind doar mențiunea neidentificării, în jurisprudența acestora ori, după caz, a instanțelor din circumscripție, a unor hotărâri relevante pentru problema de drept ce face obiectul sesizării.

Totodată, în conformitate cu dispozițiile art. 476 alin. (1) din Codul de procedură penală raportat la art. 473 alin. (5) din Codul de procedură penală, a fost solicitată opinia scrisă a specialiștilor din domeniul juridic cu privire la chestiunea de drept ce formează obiectul sesizării, fiind exprimat un punct de vedere de către specialiștii Catedrei de drept din cadrul Facultății de Drept a Universității „Nicolae Titulescu” din București.

În continuare, s-a arătat că raportul întocmit de judecătorul-raportor a fost depus la dosarul cauzei la data de 24 martie 2017, fiind comunicat părților la data de 27 martie 2017, respectiv 31 martie 2017, conform dovezilor atașate la dosar, astfel cum prevăd dispozițiile art. 476 alin. (9) din Codul de procedură penală.

S-a mai arătat că la data de 4 aprilie 2017, prin Adresa nr. 436/C/406/III-5/2017, Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Secția judiciară, Serviciul judiciar penal a comunicat faptul că secția judiciară a unității de parchet menționate nu are în lucru vreo sesizare având ca obiect promovarea unui recurs în interesul legii vizând problema de drept supusă dezbaterii.

Prin aceeași adresă au fost comunicate concluziile formulate de Ministerul Public asupra chestiunii de drept în discuție, prin care se arată, în esență, că nu sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate ale sesizării, întrucât raționamentul juridic expus în considerentele Deciziei nr. 7 din 2 martie 2016, pronunțată de Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept al Înaltei Curți de Casație și Justiție, oferă instanței de trimitere soluția la problema de drept concretă cu care a fost investită, solicitând astfel respingerea ca inadmisibilă a sesizării formulate de Tribunalul Ialomița.

Președintele Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, doamna judecător Mirela Sorina Popescu, constatând că nu sunt cereri de formulat sau excepții de invocat, a solicitat doamnei procuror Marinela Mincă să susțină punctul de vedere al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție cu privire la problema de drept supusă dezbaterii în Dosarul nr. 389/1/2017.

Reprezentantul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a arătat că, în cauză, sesizarea formulată de Tribunalul Ialomița este inadmisibilă, întrucât nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute de lege, respectiv de dispozițiile art. 475 și următoarele din Codul de procedură penală.

Astfel, s-a susținut de către procuror că, deși instanța de trimitere a fost investită cu soluționarea cauzei în ultimă instanță,

iar cauza se află în cursul judecății, chestiunea de drept sesizată vizează interpretarea unor dispoziții legale *in abstracto*, și anume o dezlegare cu valoare de principiu referitoare la tratamentul sancționator al pluralității de infracțiuni rezultate în urma anularii suspendării sub supraveghere, în ipoteza în care în structura pluralității intră infracțiuni comise atât anterior, cât și ulterior datei de 1 februarie 2014, în procedura de modificare a pedepsei prevăzută de art. 585 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală.

Cu toate acestea, procurorul a apreciat că nu este îndeplinită condiția de admisibilitate a sesizării sub aspectul noutății, întrucât problema de drept își găsește lămurire într-o decizie anterioară a instanței supreme, respectiv în considerentele Deciziei nr. 7 din 2 martie 2016, pronunțată de Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept al Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Raportat la cele menționate, reprezentantul Ministerului Public a arătat că modul în care trebuie aplicate dispozițiile legale în chestiunea de drept ce face obiectul prezentei sesizări reiese din considerentele Deciziei nr. 7 din 2 martie 2016, pronunțată de Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept al Înaltei Curți de Casație și Justiție, prin care instanța supremă a stabilit, între altele, că în cazul pluralității de infracțiuni constând în săvârșirea unor infracțiuni anterior datei de 1 februarie 2014, respectiv a unor infracțiuni comise după intrarea în vigoare a noului Cod penal, pentru tratamentul sancționator al concursului de infracțiuni, se va aplica legea nouă, conform art. 3 din Codul penal și art. 10 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal.

Astfel, procurorul a arătat că, potrivit dispoziției tranzitorii prevăzute de art. 10 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, tratamentul sancționator al pluralității de infracțiuni se aplică potrivit legii noi atunci când cel puțin una dintre infracțiunile din structura pluralității a fost comisă sub legea nouă, chiar dacă pentru celelalte infracțiuni pedeapsa a fost stabilită potrivit legii vechi, mai favorabile.

Reprezentantul Ministerului Public a precizat că, în considerentele deciziei menționate, s-a arătat că aceste dispoziții tranzitorii oferă soluții de aplicare a legii penale pentru toate formele pluralității de infracțiuni (concurs, recidivă, pluralitate intermediară), dacă cel puțin una dintre infracțiunile din structura pluralității a fost comisă sub imperiul legii noi.

Prin urmare, procurorul a arătat că, în cauză, nu sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate a sesizării, întrucât raționamentul juridic expus în considerentele Deciziei nr. 7 din 2 martie 2016, pronunțată de Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept al Înaltei Curți de Casație și Justiție, oferă instanței de trimitere soluția la problema de drept particulară cu care a fost învestită, solicitând astfel respingerea ca inadmisibilă a sesizării formulate de Tribunalul Ialomița.

Președintele Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, constatând că nu sunt întrebări de formulat din partea membrilor completului, a declarat dezbaterile închise, reținându-se dosarul în pronunțare.

ÎN ALTA CURTE,

asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

Prin Încheierea de ședință din data de 18 ianuarie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 4.953/312/2016, Tribunalul Ialomița, în baza art. 475 și următoarelor din Codul de procedură penală, a sesizat Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept:

„Dacă în aplicarea dispozițiilor art. 585 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală, în cazul pluralității de infracțiuni constând într-o infracțiune pentru care, potrivit Codului penal anterior, a fost aplicată prin hotărâre definitivă o pedeapsă cu suspendare sub supraveghere a executării pedepsei, conform

art. 86¹ din Codul penal anterior, și, respectiv, o infracțiune pentru care, potrivit noului Cod penal, a fost aplicată prin hotărâre definitivă o pedeapsă cu suspendare sub supraveghere a executării pedepsei conform art. 91 din Codul penal, stabilirea și executarea pedepsei rezultante în urma anulării suspendării sub supraveghere se realizează potrivit art. 16 alin. (1) din Legea nr. 187/2012 raportat la art. 86⁵ alin. 1 din Codul penal anterior sau conform art. 97 din Codul penal raportat la art. 583 din Codul de procedură penală, cu consecința modificării modalității de executare a pedepsei pentru prima dată în cursul executării”.

II. Expunerea succintă a cauzei

Tribunalul Ialomița este învestit, în ultimul grad de jurisdicție, cu soluționarea contestației declarate de condamnată M.M.F. împotriva Sentinței penale nr. 734 din 28 octombrie 2016 pronunțate de Judecătoria Slobozia.

Prin sentința penală menționată s-a dispus, în baza art. 585 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală, admiterea cererii de modificare a pedepselor formulate de Serviciul de Probațiune Ialomița, privind pe condamnată M.M.F.; s-a constatat că, prin Sentința penală nr. 170 din 11 martie 2013 a Judecătoriei Slobozia, definitivă la data de 30 martie 2016, M.M.F. a fost condamnată la pedeapsa de 2 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 270 alin. (3) din Legea nr. 86/2006 și art. 5 din Codul penal, faptă săvârșită la data de 9 ianuarie 2014, pedeapsă a cărei executare a fost suspendată sub supraveghere în baza art. 86¹ din vechiul Cod penal, pe durata unui termen de încercare de 4 ani și 6 luni.

În baza art. 65 alin. 2 din vechiul Cod penal au fost interzise, cu titlu de pedeapsă complementară, pe o durată de 1 an, drepturile prevăzute de art. 64 lit. a) teza finală și lit. b) din vechiul Cod penal.

S-a constatat că, prin Sentința penală nr. 231 din 29 aprilie 2015 a Judecătoriei Sectorului 2 București, definitivă la data de 29 ianuarie 2016, M.M.F. a fost condamnată la pedeapsa de 3 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 270 alin. (3) raportat la art. 274 din Legea nr. 86/2006, art. 75 alin. (2) lit. b), art. 76 alin. (1), art. 79 din Codul penal, faptă săvârșită în perioada 26 februarie 2014—12 august 2014, pedeapsă a cărei executare a fost suspendată sub supraveghere în baza art. 91 din Codul penal, pe durata unui termen de încercare de 4 ani.

I-a fost aplicată condamnatei pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prevăzute de art. 66 alin. (1) lit. a) și lit. b) din Codul penal, pe o perioadă de 3 ani.

S-a constatat că infracțiunile pentru care M.M.F. a fost condamnată prin Sentința penală nr. 170 din 11 martie 2013 a Judecătoriei Slobozia și prin Sentința penală nr. 231 din 29 aprilie 2015 a Judecătoriei Sectorului 2 București sunt concurente.

În baza art. 86⁵ raportat la art. 85 alin. 1 din vechiul Cod penal și art. 16 din Legea nr. 187/2012, s-a anulat suspendarea sub supraveghere a pedepsei de 2 ani închisoare, aplicată prin Sentința penală nr. 170 din 11 martie 2013 a Judecătoriei Slobozia, iar, în baza art. 97 din Codul penal, suspendarea sub supraveghere a pedepsei de 3 ani închisoare, aplicată prin Sentința penală nr. 231 din 29 aprilie 2015 a Judecătoriei Sectorului 2 București.

În baza art. 585 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală raportat la art. 40 alin. (2) din Codul penal, art. 39 alin. (1) lit. b) din Codul penal și art. 10 din Legea nr. 187/2012 s-au contopit pedepsele aplicate condamnatei și s-a dispus ca aceasta să execute pedeapsa cea mai grea, de 3 ani închisoare, la care s-a adăugat sporul obligatoriu de o treime din cealaltă pedeapsă aplicată, de 2 ani închisoare, astfel că M.M.F. va executa o pedeapsă totală de 3 ani și 8 luni închisoare, în stare de detenție.

În baza art. 40 alin. (3) și art. 72 din Codul penal, s-a dedus din pedeapsa aplicată perioada reținerii din 9.01.2014 și 17.07.2014, arestul preventiv din 12.08.2014—16.10.2014 și arestul la domiciliu din 17.10.2014—29.04.2015.

În baza art. 45 alin. (3) lit. a) din Codul penal, s-au contopit pedepsele complementare aplicate, urmând să i se aplice condamnatului pedeapsa complementară cea mai grea, a interzicerii drepturilor prevăzute de art. 66 alin. (1) lit. a) și b) din Codul penal, pe o durată de 3 ani.

Împotriva acestei sentințe a declarat contestație condamnatul M.M.F., solicitând aplicarea dispozițiilor Codului penal anterior, a art. 5 din Codul penal și menținerea suspendării sub supraveghere a executării pedepsei finale.

La termenul din data de 16 decembrie 2016, din oficiu, Tribunalul Ialomița a pus în discuție oportunitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile prin care să se statueze asupra problemei de drept expuse în preambulul prezentei decizii; prin Încheierea din data de 18 ianuarie 2017, aceeași instanță a constatat îndeplinite toate cerințele de admisibilitate prevăzute de art. 475 din Codul de procedură penală și, ca urmare, a dispus sesizarea instanței supreme.

În conformitate cu dispozițiile art. 476 alin. (2) din Codul de procedură penală, a dispus suspendarea judecării cauzei până la pronunțarea hotărârii prealabile.

III. Punctul de vedere al completului care a dispus sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție

Instanța de trimitere a arătat că, potrivit art. 16 alin. (1) din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, măsura suspendării sub supraveghere a executării pedepsei aplicate în baza Codului penal din 1969 se menține și după intrarea în vigoare a noului Cod penal, până la împlinirea termenului de încercare stabilit prin hotărârea de condamnare.

S-a apreciat că, în cazul condamnărilor cu beneficiul suspendării sub supraveghere a executării pedepsei, aplicate în baza Codului penal din 1969, în ipoteza reținerii unui concurs de infracțiuni, anularea suspendării sub supraveghere a executării pedepsei nu ar putea fi analizată decât prin prisma dispozițiilor art. 86⁵ alin. 1 din Codul penal anterior; eventuala incidență a prevederilor art. 97 din Codul penal în vigoare ar putea fi evaluată numai prin raportare la dispozițiile art. 583 din Codul de procedură penală.

Menținerea, conform art. 16 alin. (1) din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, a măsurii suspendării sub supraveghere a executării pedepsei aplicate în baza Codului penal din 1969 și după intrarea în vigoare a actualului Cod penal, până la împlinirea termenului de încercare stabilit prin hotărârea de condamnare, privește toate efectele acestui mijloc de individualizare a executării pedepsei, întrucât legiuitorul nu a făcut vreo distincție cu privire la conținutul ori efectele suspendării sub supraveghere.

În plus, examinarea comparativă a dispozițiilor art. 16 alin. (1) și art. 15 alin. (2) din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal relevă că, dacă în cazul suspendării condiționate a executării pedepsei, legiuitorul a prevăzut expres că regimul acesteia este cel prevăzut de Codul penal din 1969, inclusiv sub aspectul revocării sau anulării sale, în cazul suspendării sub supraveghere nu există o dispoziție similară în ceea ce privește condițiile anulării. Astfel, s-ar putea interpreta, *per a contrario*, că, în acest ultim caz, regimul anulării suspendării sub supraveghere nu mai este cel prevăzut de Codul penal anterior, ci el se va determina potrivit dispozițiilor art. 97 din Codul penal raportat la art. 583 din Codul de procedură penală, cu consecința modificării modalității de executare a pedepsei pentru prima dată în cursul executării.

S-a reținut în final că, prin Decizia nr. 11/2016, pronunțată în Dosarul nr. 1.104/1/2016 de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, s-a statuat în materia revocării suspendării sub supraveghere raportat la art. 16 alin. (1) din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal.

IV. Punctele de vedere exprimate de către curțile de apel și instanțele judecătorești arondate

În conformitate cu dispozițiile art. 476 alin. (10) din Codul de procedură penală cu referire la art. 473 alin. (5) din Codul de procedură penală, s-a solicitat punctul de vedere al instanțelor judecătorești asupra chestiunii de drept supuse dezlegării.

În urma consultării instanțelor de judecată, s-a evidențiat opinia majoritară potrivit căreia, în aplicarea dispozițiilor art. 583 alin. (1) din Codul de procedură penală, în cazul pluralității de infracțiuni constând într-o infracțiune pentru care, potrivit Codului penal anterior, a fost aplicată prin hotărâre definitivă o pedeapsă cu suspendarea executării sub supraveghere, conform art. 86¹ din Codul penal din 1969, și o infracțiune săvârșită sub imperiul noului Cod penal, pentru care, potrivit acestuia din urmă, a fost aplicată, prin hotărâre definitivă, o pedeapsă cu suspendarea executării sub supraveghere conform art. 91 din Codul penal, stabilirea și executarea pedepsei rezultante în urma anulării suspendării sub supraveghere se realizează conform art. 97 din Codul penal raportat la art. 583 din Codul de procedură penală.

În acest sens au opinat curțile de apel: Bacău, Brașov, București — Secția I penală, Galați, Oradea, tribunalele: Bacău, Cluj, Dolj, Iași, Ialomița, Olt, Vaslui, Arad, Timiș, judecătoriile: Turnu Măgurele, Videle, Baia Mare, Iași, Bârlad, Câmpina și Judecătoria Sectorului 2 București.

În argumentarea opiniei exprimate instanțele mai sus amintite au precizat, în esență, că trebuie avute în vedere dispozițiile art. 10 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, conform cărora tratamentul sancționator al pluralității de infracțiuni se aplică potrivit legii noi, atunci când cel puțin una dintre infracțiunile din structura pluralității a fost comisă sub legea nouă, chiar dacă pentru celelalte infracțiuni pedeapsa a fost stabilită potrivit legii vechi, mai favorabilă.

O opinie nuanțată a exprimat Curtea de Apel Cluj, care, reținând specificul situației premisă, respectiv existența a două condamnări definitive la pedeapsa închisorii cu suspendare sub supraveghere, din care una aplicată pentru o faptă comisă sub regimul Codului penal anterior, iar alta comisă sub imperiul noului Cod penal, a arătat că problema de drept ridicată vizează legea aplicabilă anulării celor două suspendări sub supraveghere. Or, soluționarea acesteia este prevăzută expres de art. 10 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, astfel că sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție este inadmisibilă, deoarece nu există o chestiune de drept care să necesite o rezolvare de principiu, astfel cum prevede art. 475 din Codul de procedură penală.

În fine, alte instanțe au opinat că, în cazul pluralității de infracțiuni de tipul celei reținute în Încheierea de sesizare, stabilirea și executarea pedepsei rezultante în urma anulării suspendării sub supraveghere se realizează conform dispozițiilor art. 16 alin. (1) din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal raportat la art. 86⁵ alin. 1 din Codul penal anterior.

În acest sens au comunicat puncte de vedere Curtea de Apel București — Secția a II-a penală, tribunalele: Neamț, Tribunalul pentru Minori și Familie Brașov, Covasna, Sălaj, Prahova, Caraș-Severin, judecătoriile: Moinești, Buhuși, Huși, Ploiești, Sinaia, Mizil, Sănnicolau Mare, Reșița, Novaci, Rupea.

Se constată însă că poziția acestor din urmă instanțe este consecința imposibilității identificării exacte a situației premisă incidente în speță, ca efect al anonimizării încheierii de sesizare și sub aspectul unor elemente esențiale pentru identificarea completă a particularităților cauzei, și anume datele/perioadele de comitere a faptelor reținute prin cele două hotărâri.

Tocmai de aceea, în susținerea acestei ultime opinii, plecând de la premisa că ambele infracțiuni care intră în structura pluralității au fost comise sub imperiul Codului penal din 1969, instanțele au argumentat, în esență, că problema de drept sesizată trebuie rezolvată în acord cu cele statuate prin Decizia nr. 29/2015 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul

pentru dezlegarea unei chestiuni de drept, prin care s-a stabilit că, în cadrul operațiunii de contopire a unei pedepse cu închisoarea aplicate în temeiul Codului penal anterior, pentru o infracțiune săvârșită sub imperiul acestei legi, cu o pedeapsă cu închisoarea aplicată în temeiul noului Cod penal, pentru o infracțiune săvârșită sub imperiul Codului penal anterior, se impune determinarea legii penale mai favorabile condamnatului conform art. 5 din Codul penal.

Răspunsurile curților de apel Alba Iulia, Constanța, Craiova, Ploiești, Suceava, tribunalelor: Constanța, Tulcea, Mehedinți, Buzău, judecătorilor: Medgidia, Mangalia, Hârșova, Tulcea, Babadag, Măcin, Târgu Jiu, Motru, Târgu Cărbunești cuprind doar mențiunea neidentificării, în jurisprudența acestora ori, după caz, a instanțelor din circumscripție, a unor hotărâri relevante pentru problema de drept ce face obiectul sesizării.

V. **Opinia specialiștilor consultați**

În conformitate cu dispozițiile art. 476 alin. (10) raportat la art. 473 alin. (5) din Codul de procedură penală, a fost solicitată specialiștilor în drept penal opinia asupra chestiunii de drept supuse examinării.

Catedra de drept din cadrul Facultății de Drept a Universității „Nicolae Titulescu” din București a opinat în sensul că, în primul rând, temeiul juridic în baza căruia sesizarea Serviciului de Probațiune Ialomița se impunea a fi soluționată îl constituie prevederile art. 583 alin. (1) din Codul de procedură penală, iar nu dispozițiile art. 585 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală.

În acest sens s-a arătat că, potrivit art. 585 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală, „pedeapsa pronunțată poate fi modificată, dacă la punerea în executare a hotărârii sau în cursul executării pedepsei se constată, pe baza unei alte hotărâri definitive, existența (...) concursului de infracțiuni”. Astfel, se observă că art. 585 din Codul de procedură penală este incident doar în cazul pedepselor executabile, nu și în situația în care executarea pedepselor care urmează a fi contopite a fost suspendată sub supraveghere. Pentru această ultimă ipoteză este aplicabil doar art. 583 alin. (1) din Codul de procedură penală, normă ce constituie temeiul procedural al anulării suspendării sub supraveghere și contopirii pedepselor aplicate persoanei condamnate, fără a avea vreo legătură cu identificarea legii penale în baza căreia are loc propriu-zis contopirea.

În al doilea rând, dacă cel puțin una dintre infracțiunile concurente comise de către persoana condamnată a fost săvârșită după 1 februarie 2014, ulterior anulării suspendărilor sub supraveghere, instanța urmează a contopi cele două pedepse potrivit dispozițiilor art. 39 alin. (1) lit. b) din Codul penal. În acest sens, s-a făcut trimitere la prevederile art. 10 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, potrivit căreia tratamentul sancționator al pluralității de infracțiuni se aplică potrivit legii noi, atunci când cel puțin una dintre infracțiunile din structura pluralității a fost comisă sub legea nouă, chiar dacă pentru celelalte infracțiuni pedeapsa a fost stabilită potrivit legii vechi, mai favorabilă.

În fine, în cazul în care ambele infracțiuni comise de către persoana condamnată au fost săvârșite anterior intrării în vigoare a noului Cod penal, tratamentul sancționator al pluralității de infracțiuni urmează a fi determinat potrivit dispozițiilor legii penale identificate ca fiind mai favorabilă, acestea fiind, în principiu, dispozițiile legii vechi, respectiv art. 34 alin. 1 lit. b) din Codul penal anterior. În acest sens s-a făcut trimitere la Decizia nr. 29 din 19 noiembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 29 din 15 ianuarie 2016, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție, și la Decizia nr. 214 din 16 iunie 1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 234 din 8 septembrie 1997, pronunțată de Curtea Constituțională.

VI. **Examenul jurisprudenței în materie**

1. *Jurisprudența națională relevantă*

În materialul transmis de curțile de apel a fost identificată, exclusiv în jurisprudența Judecătorei Constanța, o singură hotărâre judecătorească relevantă pentru problema de drept ridicată în speță. Astfel, prin Sentința penală nr. 149 din 3 februarie 2017 a instanței menționate, ca urmare a anulării suspendării condiționate, tratamentul sancționator al pluralității de infracțiuni în structura căreia intră fapte comise atât anterior, cât și ulterior datei de 1 februarie 2014 a fost aplicat conform legii noi, în baza prevederilor art. 10 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal.

2. *Jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție*

2.1. Din perspectiva deciziilor obligatorii, menite să asigure unificarea practicii judiciare, relevantă este Decizia nr. 7 din 2 martie 2016 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 251 din 5 aprilie 2016.

2.2. În ceea ce privește deciziile de speță, documentarea prealabilă întocmirii raportului de către judecătorul-raportor nu a permis identificarea unor hotărâri judecătorești în care instanța supremă să fi examinat explicit chestiunea de drept ce face obiectul prezentei sesizări.

3. *Jurisprudența Curții Constituționale*

Decizia relevantă pentru problema de drept analizată este **Decizia nr. 822 din 3 decembrie 2015** a Curții Constituționale (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 127 din 18 februarie 2016), prin care s-a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal.

În argumentarea acestei decizii s-a arătat că „(...) în aplicarea pedepsei rezultante, în ipoteza reglementată de art. 10 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, nu se poate reține existența unei succesiuni de legi penale, momentul în raport cu care se apreciază aplicarea legii penale în timp fiind cel al realizării integrale, al definitivării concursului real de infracțiuni. În aceste condiții, este obligatorie aplicarea legii noi tratamentului sancționator al concursului de infracțiuni, așadar doar atunci când cel puțin una dintre infracțiunile concurente a fost săvârșită după intrarea în vigoare a legii noi (...)”.

Curtea a constatat totodată că „este pe deplin justificată opțiunea legiuitorului de a reglementa tratamentul sancționator al pluralității de infracțiuni în mod diferit, după cum toate infracțiunile din structura pluralității au fost comise sub imperiul Codului penal din 1969 (...), ori cel puțin una dintre infracțiunile din structura pluralității a fost comisă sub legea nouă, în această din urmă ipoteză urmând a se aplica pedeapsa rezultantă potrivit legii noi — ce reflectă interesele apărării sociale la acel moment — sub incidența căreia s-a definitivat concursul de infracțiuni”.

În același sens, instanța constituțională a statuat ulterior și prin deciziile nr. 210 din 12 aprilie 2016, nr. 337 din 24 mai 2016 și nr. 545 din 12 iulie 2016.

VII. **Jurisprudența relevantă a Curții Europene a Drepturilor Omului**

Nu au fost identificate decizii relevante în problema de drept analizată.

VIII. **Punctul de vedere exprimat de Direcția legislație, studii, documentare și informatică juridică din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție**

este în sensul că, în aplicarea dispozițiilor art. 583 alin. (1) din Codul de procedură penală, în cazul pluralității de infracțiuni constând într-o infracțiune pentru care, potrivit Codului penal anterior, a fost aplicată prin hotărâre definitivă o pedeapsă cu suspendarea executării sub supraveghere, conform art. 86¹ din Codul penal anterior, și o infracțiune săvârșită sub imperiul noului Cod penal pentru care,

potrivit noului Cod penal, a fost aplicată, prin hotărâre definitivă, o pedeapsă cu suspendarea executării sub supraveghere conform art. 91 din Codul penal, stabilirea și executarea pedepsei rezultante în urma anulării suspendării sub supraveghere se realizează conform art. 97 din Codul penal.

Sub un prim aspect s-a argumentat că, din moment ce legiuitorul nu a inclus, în cuprinsul art. 16 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, o dispoziție similară cu cea prevăzută în art. 15 alin. (2) din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, nu există un temei legal pentru ca instanța de judecată să aplice pedeapsa rezultantă potrivit dispozițiilor Codului penal anterior în materia anulării și să înlăture aplicarea dispozițiilor Codului penal actual (art. 97 — anularea suspendării executării pedepsei sub supraveghere), în condițiile în care una dintre infracțiunile concurente este săvârșită sub imperiul noului Cod penal.

În al doilea rând, făcându-se trimitere la dispozițiile art. 10 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, s-a arătat că, atunci când una dintre infracțiunile concurente este săvârșită sub imperiul noului Cod penal, tratamentul sancționator al pluralității de infracțiuni prevăzut de Codul penal în vigoare se aplică în mod obligatoriu.

Prin urmare, aplicarea pedepsei rezultante se poate realiza numai conform art. 97 din Codul penal, care reglementează anularea suspendării executării pedepsei sub supraveghere și aplicabilitatea dispozițiilor privitoare la concursul de infracțiuni din legea nouă. Prevederile art. 97 din Codul penal nu determină, în mod automat, modificarea modalității de executare a pedepsei rezultante, în condițiile în care alin. (2) teza I a textului permite suspendarea executării pedepsei rezultante, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute în art. 91 din Codul penal.

În fine, invocându-se jurisprudența Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală al Înaltei Curți de Casație și Justiție, respectiv dezlegările date prin Decizia nr. 11/2016 și Decizia nr. 7/2016, s-a arătat că, deși cele două decizii au fost date în aplicarea dispozițiilor art. 5 din Codul penal, argumentele care au stat la baza acestora își mențin valabilitatea atât în cazul procedurii prevăzute de art. 585 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală, cât și al celei reglementate de art. 583 din Codul de procedură penală, de vreme ce ambele texte reglementează „schimbări în executarea unor hotărâri”

IX. Punctul de vedere al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție

Prin Adresa nr. nr. 436/C/406/III-5/2017 din data de 4 aprilie 2017, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a opinat că, în cauză, nu sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate a sesizării, întrucât raționamentul juridic expus în considerentele Deciziei nr. 7 din 2 martie 2016, pronunțată de Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept al Înaltei Curți de Casație și Justiție, oferă instanței de trimitere soluția cu privire la problema de drept particulară cu care a fost investită, solicitând astfel respingerea ca inadmisibilă a sesizării formulate de Tribunalul Ialomița.

X. Dispoziții legale incidente:

Codul penal

Art. 97. — Anularea suspendării executării pedepsei sub supraveghere

„(1) Dacă pe parcursul termenului de supraveghere se descoperă că persoana condamnată mai săvârșise o infracțiune până la rămânerea definitivă a hotărârii prin care s-a dispus suspendarea, pentru care i s-a aplicat pedeapsa închisorii chiar după expirarea acestui termen, suspendarea se anulează, aplicându-se, după caz, dispozițiile privitoare la concursul de infracțiuni, recidivă sau pluralitate intermediară.

2) În caz de concurs de infracțiuni sau pluralitate intermediară, instanța poate dispune suspendarea executării pedepsei rezultante, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute în art. 91. Dacă se dispune suspendarea executării pedepsei sub supraveghere, termenul de supraveghere se calculează de

la data rămânerii definitive a hotărârii de condamnare prin care s-a pronunțat anterior suspendarea executării pedepsei sub supraveghere.”

Codul penal din 1969

Art. 85. — Anularea suspendării pentru infracțiuni săvârșite anterior

„Dacă se descoperă că cel condamnat mai săvârșise o infracțiune înainte de pronunțarea hotărârii prin care s-a dispus suspendarea sau până la rămânerea definitivă a acesteia, pentru care i s-a aplicat pedeapsa închisorii chiar după expirarea termenului de încercare, suspendarea condiționată a executării pedepsei se anulează, aplicându-se, după caz, dispozițiile privitoare la concursul de infracțiuni sau recidivă.

Anularea suspendării executării pedepsei nu are loc, dacă infracțiunea care ar fi putut atrage anularea a fost descoperită după expirarea termenului de încercare.”

Art. 86⁵. — Anularea suspendării executării pedepsei sub supraveghere

„Dispozițiile art. 85 alin. 1 și 2 se aplică în mod corespunzător și în cazul suspendării executării pedepsei sub supraveghere.

În cazurile prevăzute în art. 85 alin. 1, dacă pedeapsa rezultată în urma contopirii nu depășește 3 ani, instanța poate aplica dispozițiile art. 86¹. În cazul când se dispune suspendarea executării pedepsei sub supraveghere, termenul de încercare se calculează de la data rămânerii definitive a hotărârii prin care s-a pronunțat anterior suspendarea condiționată a executării pedepsei.”

Codul de procedură penală

Art. 583 alin. (1) — Revocarea sau anularea suspendării executării pedepsei sub supraveghere

„(1) Asupra revocării sau anulării suspendării executării pedepsei sub supraveghere prevăzute la art. 96 sau 97 din Codul penal se pronunță, din oficiu, la sesizarea procurorului sau a consilierului de probațiune, instanța care judecă ori a judecat în primă instanță infracțiunea ce ar putea atrage revocarea sau anularea.”

Art. 585 alin. (1) — Alte modificări de pedepse

„(1) Pedeapsa pronunțată poate fi modificată, dacă la punerea în executare a hotărârii sau în cursul executării pedepsei se constată, pe baza unei alte hotărâri definitive, existența vreuneia dintre următoarele situații:

a) concursul de infracțiuni;”

Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal

„Art. 10. — Tratamentul sancționator al pluralității de infracțiuni se aplică potrivit legii noi atunci când cel puțin una dintre infracțiunile din structura pluralității a fost comisă sub legea nouă, chiar dacă pentru celelalte infracțiuni pedeapsa a fost stabilită potrivit legii vechi, mai favorabilă.”

„Art. 16. — (1) Măsura suspendării sub supraveghere a executării pedepsei aplicată în baza Codului penal din 1969 se menține și după intrarea în vigoare a Codului penal, până la împlinirea termenului de încercare stabilit prin hotărârea de condamnare.”

XI. Opinia judecătorului-raportor

Opinia judecătorului-raportor a fost în sensul respingerii, ca inadmisibilă, a sesizării formulate de Tribunalul Ialomița în Dosarul nr. 4.953/312/2016, prin care se solicită pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept: „Dacă în aplicarea dispozițiilor art. 585 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală, în cazul pluralității de infracțiuni constând într-o infracțiune pentru care, potrivit Codului penal anterior, a fost aplicată prin hotărâre definitivă o pedeapsă cu suspendare sub supraveghere a executării pedepsei, conform art. 86¹ din Codul penal anterior, și, respectiv, o infracțiune pentru care, potrivit noului Cod penal, a fost aplicată prin hotărâre definitivă o pedeapsă cu suspendare sub supraveghere a executării pedepsei conform art. 91 din Codul penal, stabilirea și executarea pedepsei rezultante în urma anulării suspendării sub

supraveghere se realizează potrivit art. 16 alin. (1) din Legea nr. 187/2012 raportat la art. 86⁵ alin. 1 din Codul penal anterior sau conform art. 97 din Codul penal raportat la art. 583 din Codul de procedură penală, cu consecința modificării modalității de executare a pedepsei pentru prima dată în cursul executării”.

XII. Înalta Curte de Casație și Justiție

Examinând sesizarea formulată de Tribunalul Ialomița, raportul întocmit de judecătorul-raportor și chestiunea de drept ce se solicită a fi dezlegată, reține următoarele:

În conformitate cu dispozițiile art. 475 din Codul de procedură penală, „Dacă, în cursul judecării, un complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, constatând că există o chestiune de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective și asupra căreia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat printr-o hotărâre prealabilă sau printr-un recurs în interesul legii și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va putea solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată”.

Ca urmare, admisibilitatea unei sesizări formulate în procedura pronunțării unei hotărâri prealabile este condiționată de îndeplinirea cumulativă a următoarelor exigențe:

— instanța care a formulat întrebarea să fie investită cu soluționarea cauzei în ultimă instanță;

— soluționarea pe fond a cauzei să depindă de lămurirea chestiunii de drept ce face obiectul sesizării;

— chestiunea de drept supusă analizei să nu fi primit o rezolvare anterioară printr-o hotărâre prealabilă sau printr-un recurs în interesul legii și să nu facă obiectul unui asemenea recurs în curs de soluționare.

Examinând admisibilitatea sesizării prin prisma criteriilor susmenționate, Înalta Curte constată următoarele:

a) În speță, este îndeplinită prima condiție analizată, referitoare la existența unei cauze *pendinte*, aflate în curs de judecată în ultimă instanță, Tribunalul Ialomița fiind investit, în Dosarul nr. 4.953/312/2016, cu soluționarea contestației declarate de condamnată M.M.F. împotriva Sentinței penale nr. 734 din 28 octombrie 2016 a Judecătoriei Slobozia.

b) Sub aspectul celei de-a doua condiții enunțate, se constată că nelămurirea instanței de trimitere vizează, în mod esențial, identificarea legii penale care, drept urmare a anulării suspendării sub supraveghere a executării pedepselor aplicate prin hotărâri definitive succesive, guvernează stabilirea și executarea pedepsei rezultante aplicabile întregii pluralități de infracțiuni atunci când, în structura acesteia, intră atât infracțiuni comise *anterior* intrării în vigoare a Codului penal actual, cât și infracțiuni săvârșite ulterior acestui moment.

Deși punctul de vedere expus în considerentele încheierii de sesizare antamează, aparent, și problema regimului anulării suspendării sub supraveghere a executării pedepselor [în ipoteza incidenței dispozițiilor art. 16 alin. (1) din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal], se constată că o atare analiză excedează însă chestiunii de drept care face obiectul real al sesizării.

În pofida exprimării echivoce, dubiile instanței de trimitere nu poartă nici asupra incidenței anulării suspendării sub supraveghere și nici asupra regimului anulării — din perspectiva limitei temporale în care se poate dispune aceasta ori a situațiilor care o pot atrage.

Întrebarea propriu-zisă a instanței se referă exclusiv la *tratamentul sancționator al pluralității de infracțiuni rezultate în urma anulării suspendării sub supraveghere*, așadar a determinării legii care guvernează „stabilirea și aplicarea pedepsei finale, fie prin raportare la dispozițiile art. 86⁵ din Codul penal din 1969 (în vigoare la data comiterii unora dintre infracțiunile ce intră în alcătuirea pluralității), fie la cele cuprinse în art. 97 din Codul penal în vigoare”.

Problema de drept astfel definită și a cărei dezlegare se solicită este expusă neechivoc în preambulul și în dispozitivul încheierii de sesizare, motiv pentru care argumentarea punctului de vedere al instanței de trimitere prin raportare la norme ce țin de regimul anulării, deși inadecvată față de obiectul propriu-zis al trimiterii preliminare, nu afectează substanțial natura ori claritatea problemei de drept ridicate.

Necesitatea unei delimitări cât mai exacte a obiectului chestiunii de drept care face obiectul sesizării de elementele colaterale, regăsite în încheierea de trimitere, reclamă însă două observații prealabile.

În primul rând, stabilirea tratamentului sancționator al pluralității de infracțiuni rezultate în urma anulării suspendării condiționate reprezintă o operațiune juridică distinctă și subsecventă anulării propriu-zise, astfel că identificarea legii aplicabile aceluși tratament ridică o problemă diferită de cea a condițiilor în care poate interveni anularea.

În al doilea rând, momentul procesual al dispunerii anulării suspendării sub supraveghere, respectiv cu ocazia soluționării cauzei privind infracțiunea care atrage anularea sau ulterior rămânerii definitive a acesteia din urmă hotărâri [prin aplicarea art. 97 alin. (1) din Codul penal în procedura prevăzută de art. 583 alin. (1) Cod de procedură penală] este irelevant pentru rezolvarea problemei de drept concret ridicate în speță.

Indiferent de data la care instanța pronunță anularea suspendării sub supraveghere, tratamentul sancționator al pluralității de infracțiuni astfel rezultate va fi același și se va raporta fie la dispozițiile art. 39, art. 43 și art. 44 din Codul penal — atunci când toate infracțiunile au fost comise sub imperiul codului în vigoare — fie, după caz, la dispozițiile legii penale identificate ca fiind mai favorabile (în ipoteza în care toate infracțiunile au fost comise sub imperiul unei legii penale anterioare).

Aceeași este situația și în cazul particular incident în speță, în care unele dintre infracțiuni au fost comise anterior, altele ulterior intrării în vigoare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal.

Eventuala anulare a suspendării sub supraveghere în procedura prevăzută de art. 583 din Codul de procedură penală este irelevantă din perspectiva criteriilor de identificare a legii care guvernează stabilirea pedepsei finale aplicabile pluralității de infracțiuni. Această din urmă chestiune, și nu procedura aleasă, este susceptibilă a produce efecte directe asupra soluționării pe fond a cauzei, în aceste coordonate, fiind îndeplinită, prin urmare, cea de-a doua cerință de admisibilitate a sesizării expres prevăzută de art. 475 din Codul de procedură penală.

c) Reținând, astfel, chestiunea de drept care face obiectul sesizării, se constată însă că Înalta Curte a statuat, printr-o hotărâre prealabilă anterioară, asupra problematicei tratamentului sancționator al pluralității de infracțiuni de tipul celei reținute prin încheierea de sesizare.

Astfel, prin Decizia **nr. 7 din 2 martie 2016**, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 251 din 5 aprilie 2016, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală a stabilit că, „în aplicarea dispozițiilor art. 5 din Codul penal, în cazul pluralității de infracțiuni conștând în săvârșirea unor infracțiuni anterior datei de 1 februarie 2014, respectiv a unor infracțiuni comise după intrarea în vigoare a noului Cod penal, pentru infracțiunile săvârșite anterior datei de 1 februarie 2014, se va aplica legea penală mai favorabilă — identificată ca fiind legea veche sau legea nouă —, iar pentru infracțiunile săvârșite sub imperiul legii penale noi, precum și pentru tratamentul sancționator al concursului de infracțiuni se va aplica legea nouă, conform art. 3 din Codul penal și art. 10 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal”.

În considerentele acestei decizii s-a arătat că „dispozițiile art. 10 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii

nr. 286/2009 privind Codul penal oferă soluții de aplicare a legii penale pentru toate formele pluralității de infracțiuni (concurș, recidivă, pluralitate intermediară), dacă cel puțin una dintre infracțiunile din structura pluralității a fost comisă sub legea nouă. În aceste cazuri, potrivit dispozițiilor art. 10 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal (...), pentru infracțiunile săvârșite sub legea veche se vor stabili pedepse potrivit legii penale mai favorabile, iar pentru infracțiunea ori infracțiunile din structura pluralității săvârșite sub legea nouă se aplică legea nouă, tratamentul sancționator al pluralității de infracțiuni fiind dat tot de legea nouă”.

În considerentele aceleiași decizii, instanța supremă a statuat, în termeni expliți, că „același raționament este valabil și în ipoteza rămânerii definitive a mai multor hotărâri de condamnare, intrate în puterea lucrului judecat, pronunțate pentru fapte concurente săvârșite anterior datei de 1 februarie 2014 și ulterior acestei date, astfel că tratamentul sancționator al pluralității de infracțiuni este dat tot de dispozițiile art. 10 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal”.

Dezlegarea dată astfel chestiunii tratamentului sancționator al pluralității de infracțiuni în structura căreia intră atât fapte comise anterior, cât și fapte comise ulterior datei de 1 februarie 2014 are aplicabilitate generală, fiind incidentă în toate situațiile de pluralitate, indiferent de momentul în care se constată existența acesteia (în timpul judecării unora dintre infracțiunile componente, a tuturor acestora sau, după caz, după rămânerea definitivă a hotărârilor succesive) ori de modalitatea de individualizare a executării pedepsei inițial dispuse (suspendare sau executare efectivă). Faptul că existența pluralității se constată ulterior anulării beneficiului suspendării sub supraveghere dispuse prin hotărâri definitive ori independent de o atare măsură nu are semnificație sub aspectul problemei de

drept substanțial analizate, ci asupra unor elemente colaterale, ce țin doar de particularitățile procedurii parcurse.

Prin urmare, Decizia nr. 7 din 2 martie 2016 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală oferă nu doar criteriile pe baza cărora instanța de trimitere poate stabili legea penală aplicabilă tratamentului sancționator al unei pluralități de infracțiuni de natura celei reținute prin încheierea de sesizare, ci însăși soluția acestei probleme de drept.

În acest context, a statua printr-o nouă hotărâre prealabilă asupra problematicei legii aplicabile unei pluralități de infracțiuni de tipul celei incidente în cauză înseamnă, practic, a relua, în termeni substanțial similari, dezlegarea deja dată problemei de drept printr-o decizie anterioară a instanței supreme, ceea ce contravine unei cerințe de admisibilitate expres prevăzute de art. 475 din Codul de procedură penală.

Asigurarea caracterului obligatoriu al dezlegării date chestiunilor de drept asupra căroră instanța supremă a statuat în cadrul mecanismului hotărârii prealabile, expres consacrat de art. 477 alin. (3) din Codul de procedură penală, presupune nu doar conformarea, pe viitor, la exigențele dispozitivului deciziei, ci și aplicarea corespunzătoare a întregului raționament juridic ce a precedat, în mod necesar, pronunțarea acesteia.

Hotărârile prealabile rezultate din mecanismul de unificare a practicii prevăzut de art. 475 din Codul de procedură penală cuprind rezolvări de principiu ale unor chestiuni de drept, clarificând modul de interpretare *in abstracto*, pe viitor, a dispozițiilor legale care au generat acea problemă. Soluția de principiu a instanței supreme își găsește aplicabilitatea, așadar, nu doar în cauza în care a intervenit mecanismul de unificare a practicii analizat, ci în toate cauzele în care se ridică o problemă de drept esențialmente similară și în care particularitățile procedurii derulate nu influențează semnificativ coordonatele acelei probleme de drept.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 477 din Codul de procedură penală,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Tribunalul Ialomița în Dosarul nr. 4.953/312/2016, prin care se solicită pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept:

„Dacă în aplicarea dispozițiilor art. 585 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală, în cazul pluralității de infracțiuni constând într-o infracțiune pentru care, potrivit Codului penal anterior, a fost aplicată prin hotărâre definitivă o pedeapsă cu suspendare sub supraveghere a executării pedepsei, conform art. 86¹ din Codul penal anterior, și, respectiv, o infracțiune pentru care, potrivit noului Cod penal, a fost aplicată prin hotărâre definitivă o pedeapsă cu suspendare sub supraveghere a executării pedepsei conform art. 91 din Codul penal, stabilirea și executarea pedepsei rezultante în urma anulării suspendării sub supraveghere se realizează potrivit art. 16 alin. (1) din Legea nr. 187/2012 raportat la art. 86⁵ alin. 1 din Codul penal anterior sau conform art. 97 din Codul penal raportat la art. 583 din Codul de procedură penală, cu consecința modificării modalității de executare a pedepsei pentru prima dată în cursul executării”.

Obligatorie de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, potrivit art. 477 alin. (3) din Codul de procedură penală.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 25 aprilie 2017.

PREȘEDINTELE SECȚIEI PENALE A ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE
ȘI JUSTIȚIE,
judecător **MIRELA SORINA POPESCU**

Magistrat-asistent,
Elena Larisa Pavel

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2017 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2017 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

